

Bertel Dahlgard: Jeg vil gerne sige til den højtærede minister i anledning af hans modbemærkning til mig angående forelæggelsestidspunktet for dette forslag, at jeg har ikke udtrykt tvivl om, at den højtærede minister fuldtud kunne regne med, at rigsdagen ville tiltræde denne overenskomst. Det har ministeren i enhver henseende været berettiget til at tro. Men jeg har fremsat mine bemærkninger udfra den parlamentariske betragtning, at når en traktat af så vidtrækkende karakter var afsluttet mellem den danske regering og en fremmed regering, så har den danske regering en eneste ting at gøre, nemlig hurtigst muligt at lægge denne traktat på tingets bord, og her er forholdet ikke det, at en anden fremgangsmåde kan konfirmeres af et eller andet nævn. Jeg tror ikke, man kan sige, at jeg i almindelighed er smålig med hensyn til overholdelse af formerne, men det er i alles interesse, at der er visse elementære grundregler, der overholdes. Det har en værdi i sig selv.

Jeg må sige, at den ekstra begrundelse, som det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) fremkom med, var dog af den ejendommeligste karakter, jeg har hørt. Det ærede medlem sagde, at der var ingen grund til at forelægge forslaget på et tidligere tidspunkt, når det skulle i udvalg, for rigsdagens medlemmer havde i forvejen for meget at gøre i udvalgene. For det første er denne bemærkning ganske ulogisk, for det er klart, at jo mere man har at gøre i udvalgene, des vigtigere er det, at forslagene forelægges, så der er god tid til at behandle dem i udvalg; men dernæst er bemærkningen egnet til at kaste et slør over noget af det, som alle folketingets medlemmer skulle tænke lidt mere over, nemlig at det aldeles ikke er sådan, at det høje tings arbejde ikke kan blive færdigbehandlet i udvalgene. Det kan det, når blot man overholder en eneste ting, nemlig en fornuftig fordeling af arbejdet her i rigsdagen vinteren igennem, sådan at man ikke i den første del af rigsdags-samlingen trækker udvalgsarbejdet unødvendigt ud for derefter, som tilfældet er igen i år, at stå med så meget arbejdsstof henimod slutningen af rigsdagssamlingen, at rigsdagsmændene næsten ikke kan få tid til at ånde, og det går samtidig ud over rigsdagsarbejdets kvalitet. Det ville glæde mig, hvis netop en repræsentant for de yngre medlemmer af folketinget ville være med til at reformere tingets arbejdstempo og arbejdsform.

I anledning af det ærede medlem hr. Harald Petersens bemærkninger angående opgørelsen af, hvor meget brigaden koster,

vil jeg sige, at jeg begriber slet ikke, at der overhovedet er noget at diskutere i den forbindelse. Det er dog et rent faktum, at den arbejdskraft, de unge repræsenterer, har en bestemt værdi, men når det ærede medlem i den forbindelse fremdrog, hvor stor en værdi den arbejdskraft, som var indkaldt til sikringsstyrkerne, da dr. Munch var forsvarsminister, ville beløbe sig til, så må jeg sige, at jeg forstår ikke, at det har nogen forbindelse med det forhold her. Med mit kendskab til dr. Munch vil jeg tro, at det ville være utænkeligt, at han ville bestride, hvor kolossal en tyng for landet sikringsstyrken dengang var, men dr. Munch var jo netop så forskellig fra det ærede medlem, at man let kan forstå den forskellighed i optræden, som det ærede medlems udtalelse her var udtryk for.

Det har egentlig undret mig, at hverken den højtærede forsvarsminister eller det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft eller det ærede medlem hr. Harald Petersen har sagt et eneste ord om, at spørgsmålet om brigadens ophold i Tyskland måske må blive et andet efter den politik, som knæsattes her i tinget i går, om man i virkeligheden ikke vil mene, at netop denne politik må understrege betydningen af, at Danmark ikke har styrker stående i fremmede lande, men har soldaterne herhjemme.

Alfred Jensen: Såvel ministeren som det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft har haft travlt med at forsikre mig om, at der ingen forbindelse er mellem Atlantpagten og denne brigade. Jeg ved meget vel, at der ingen direkte forbindelse er mellem de to ting, men det, jeg har givet udtryk for, er heller ikke, at dette forslag er en følge af Atlantpagten. Jeg ved meget vel, at aftalen allerede blev truffet i december måned. Det, jeg har givet udtryk for, er, at når man ikke fulgte vor opfordring til at optage forhandlinger om brigadens hjemsendelse, så var det, fordi man billiger den politik, der er ført i Vesttyskland, og som går ud på at opdele Tyskland økonomisk og politisk mod de aftaler, der var truffet i Potsdam. Andet og mere har jeg ikke villet give udtryk for.

Jeg kan i samme forbindelse sige til det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg), at jeg er aldeles ikke overrasket over, at der er kommet et sådant forslag. Jeg har aldeles ikke udtrykt overraskelse. Jeg sagde, at det overraskede ikke mig, at der ikke var større interesse for dette forslag. På baggrund af det, der skete i går, da man vedtog noget, der er langt, langt værre, forstår jeg udmærket, at man ser stort på, at der sendes